

[Krag.]

Citat: Tu l'as voulu, Georges Dandin — du har jo selv villet det.

Jeg kan i øvrigt kun udtale min Tilfredshed med den højtærede Ministers Opfattelse af Aarsagerne til den voldsomme Stigning. Jeg forstaaer særdeles vel, at han, saaledes som han nu en Gang er politisk indstillet, nødvendigvis særlig maa pege paa den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, men jeg ved jo — og det fremgik ogsaa af hans Udtalelser —, at han heller ikke er uden Blik for de andre Aarsager, og saa kan vi maaske en Gang ved Lejlighed diskutere, hvilke der er de væsentligste. I saa Henseende lægger jeg ikke megen Vægt paa, at den højtærede Socialminister oplyser, at i de Besvarelser, der er fremkommet fra Amts- og Sognekommunerne angaaende Aarsagen til den stærke Stigning i Fattighjælp, som de sidste Aar udviser, peges der som særlig Aarsag paa Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Denne Aarsag er nemlig i og for sig ret let at faa Øje paa. Betydelig vanskeligere er det at faa Øje paa de moralske og etiske Aarsager til hele denne Udvikling, men det glæder mig, at den højtærede Socialminister — hvad jeg jo altid har vidst — meget vel ser ogsaa Betydningen heraf, og hvilken saa Hovedindflydelsen er, kan vel nok vanskelig afgøres, her maa vel Mening fortsat staa mod Mening.

Hvad angaar den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald og Indflydelsen deraf paa Hjælpekasseudgifterne, maa jeg sige til den højtærede Socialminister og til den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hækkerup, at Kommunernes Tilskud til den ekstraordinære Arbejdsløshedslovgivning har, saa vidt jeg erindrer — jeg staaer ikke med Tallene, men siger udtrykkelig: saa vidt jeg erindrer —, aldrig oversteget 6 Mill. Kr., og det samlede Beløb, der er udbetalt i ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ad de Veje, som denne Udbetaling kan ske ad, har vistnok aldrig oversteget 10 Millioner. Men fra 1920—21 til 1928—29 fremviser dog Hjælpekasseudgifterne en Forøgelse paa 15 Millioner Kroner. Og her maa det ikke glemmes, at disse 15 Mill. Kr. er gode Guld Kroner, udbetalte paa et Tidspunkt, da Pristallet ligger omkring 170, medens de 3 Mill. Kr. i 1920—21 var Papirkroner, som laa nede omkring 60, og den Gang havde vi et Pristal, som laa omkring 250.

Man vil derfor se, at her er sket en Udvikling, som ikke kan begrundes, ikke

kan forklares ad de Veje, som den højtærede Ordfører eller den højtærede Minister har søgt at følge for at finde Forklaringen. Heller ikke kan det ærede Medlem Hr. Hækkerup, Ordføreren for Socialdemokratiet, fastholde den Begrundelse for den voldsomme Stigning i Finansaaret 1927—28, som han her fremførte, at Aarsagen var alene den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald. Thi hvis jeg ikke husker fejl — og jeg tror ikke, jeg gør det —, var der 4 Mill. Kr. større Udbetaling gennem Hjælpekasserne i Vinterhalvaaret 1927—28, end der havde været i Vinterhalvaaret 1926—27, men det samlede Forbrug i 1927—28 sammenlignet med 1926—27 viste en Forøgelse af 7 Mill. Kr., og derfor kan de 3 Mill. Kr. ikke hidrøre fra den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald. Med andre Ord, holder man sig til Talmaterialet, som foreligger for dette Aar, tyder det bestemt paa, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald og de andre Aarsager, som ikke saaledes lader sig maale og veje, men som jeg har peget paa, har været af nogenlunde lige Betydning for den kolossale Vækst af disse Udgifter ogsaa i Finansaaret 1927—28.

Nu kan det ærede Medlem Hr. Mads Larsen jo godt her hævde, at Kommunalbestyrelserne vilde gribe ind overfor Hjælpekassebestyrelserne, hvis de fandt, at Udgifterne ikke afholdtes under tilstrækkelig Hensyntagen til Kommunens Ydeevne og med tilstrækkelig Kontrol. Men naar Folke mentaliteten igennem disse Aar, ikke mindst paa Grund af den Hjælpekasselovgivning — jeg kan sige: vi har lidt under, i saa stærk Grad er blevet ompræget, som Tilfældet har været, er det klart, at det faar sit Udtryk baade i Kommunalbestyrelser og i Hjælpekassebestyrelser, og det er forholdsvis faa, der holder sig klar af denne Omprægning. Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen bærer jo det nye Stempel saa tydeligt som nogen, men saa meget mere glædeligt er det, at den højtærede Socialminister vedvarende hører til de forholdsvis faa, som har Udblik over dette, som er seende i denne Sag; og derfor nærer jeg ogsaa Haab om, at det ved hans Indsats og ved fælles Bestræbelser fra deres Side, som har Klarhed over denne Sag, skal lykkes at naa til heldbringende Resultater. Jeg beklager naturligvis, at det Forsøg, jeg har gjort, mødte paa en udtalt Modstand fra een Side, lunkent Tilslutning fra en anden, hvilket førte til, at vi ikke naaede et Resultat.